

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 23.

Tiende Session.

Tyvende Møde.

Mandagen den 8de Novembr.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Indenrigsministeren har meddeelt Formanden, at han agter at forelægge Landstinget Udkast til Lov om Hulsfælgenes Brede m. v. paa Vogne, som befare Hovedlandeveje og mindre Landeveje.

Efter Dagsordenen foretages Fortsættelse af 2den Behandling af Udkast til Bygningslov for Kjøbstæderne i Kongeriget Danmark. Vi standfede ved Sagens sidste Foretagelse ved den 14de S. Det Affnit, jeg nu skal sætte under Forhandling, vil komme til at indbefatte § 14—32, begge inclusive; der er til dette Affnit foruden de af Udvalget gjorte Indstillinger kun fremkommet et Endringsforslag af den ærede 7de Landstingsmand for 6te Kreds (Groos). Ved dette Affnit skal jeg kun tillade mig at gjøre en Bemærkning, som sikkert ogsaa vil blive billiget af den ærede Ordfører. I Henhold til den Afstemning, som forrige Gang fandt Sted om § 5, antager jeg nemlig, at den sidste Deel af § 32 allerede maa anses som afgjort, saa at Afstemning om denne sidste Deel ikke kan finde Sted. (Ordføreren: Ja!) Jeg sætter saaledes dette Affnit under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: §§ 14, 15 og 16 omhandle Bestemmelsen om Gadernes Brede og ville efter Udvalgets Mening i Henhold til mine

Bemærkninger ved Forhandlingernes Afslutning om denne Sag hensigtsmæssigt kunne slaaes sammen. § 14 taler om Anlæg af nye Gader og bestemmer, at de skulle have en Brede af mindst 16 Alen. Dette Princip er utvivlsomt rigtigt, naar det anvendes paa aaben Mark, men man vil ogsaa let kunne tænke sig Tilfælde, hvor det vilde lægge næsten uoverstigelege Hindringer i veien, naar det skulde anvendes paa et Terrain, hvor enten gamle Bygninger ere nedrevne eller nedbrændte; det vil der stundom være nødvendigt, at Gaderne faa en mindre Brede, da ellers Byggegrundene ved Indrykningen kunde blive for meget formindskede, og navnlig vil det sævnlige være nødvendigt, hvor man i en By anlægger Tvergader, hvor det da ofte vilde være meget uhenigtsmæssigt at anvende denne Bestemmelse, at gjøre det til usædvanlig Pligt, at den nye Gade ikke tør være under 16 Alen bred. Udvalget foreslaaer derfor at aabne Muligheden for, at der med Hensyn til saadanne Steder, hvor alt bestaaende Bygninger maatte gjøre det nødvendigt, kan dispenseres fra denne Regel.

§ 16 omhandler Tilfældet med Hensyn til gamle Gader og opstiller den Regel, at det beroer paa Communalbestyrelsen, hvorvidt de skulle udvides i saadanne Tilfælde, hvor der enten bygges en heel ny Bygning eller hvor der skal foretages en Ombygning, fordi den tidligere Bygning enten er nedbrudt eller nedbrændt. I alle Tilfældene er Afgjørelsen lagt i Communalbestyrelsens Haand, og der er knyttet dertil en Bestemmelse om Erstatning for dem, der komme til at afgive Grund, dog saaledes, at der ikke alene tages Hensyn til Grundens Afstaaelse, men tillige til den For-